О Аллаг, завдяки Тобі ми застали ранок і завдяки Тобі застали вечір, завдяки Тобі ми живемо і завдяки Тобі помираємо, і до Тебе [має бути наше] воскресіння!

Передається зі слів Абу Гурайри (нехай буде задоволений ним Аллаг), що коли наставав ранок, Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) говорив: «О Аллаг, завдяки Тобі ми застали ранок і завдяки Тобі застали вечір, завдяки Тобі ми живемо і завдяки Тобі помираємо, і до Тебе [має бути наше] воскресіння!» Коли ж наставав вечір, він говорив: «О Аллаг, завдяки Тобі ми застали вечір, і завдяки Тобі ми застали ранок, і завдяки Тобі ми живемо і завдяки Тобі помираємо, і до Тебе [чекає наше] воскресіння!» А іншого разу він говорив: «І до Тебе належить повернення!».

[حسن] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه]

З настанням ранку, тобто світанку, пророк Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) промовляв: «О Аллаг, завдяки Тобі ми застали ранок», – ми перебуваємо під Твоєю опікою, сповнені Твоєю милістю, зайняті поминанням Тебе, звертаємось до Тебе по допомогу, отримуємо від Тебе підтримку, діємо завдяки Твоїй силі та могутності; «і завдяки Тобі застали вечір, завдяки Тобі ми живемо і завдяки Тобі помираємо», – зміст як у попереднього вислову, але промовляємо його ввечері, тобто: «О Аллаг, завдяки Тобі ми дожили до вечора», – а саме, завдяки Твоєму імені “Оживляючий”, ми живемо, і завдяки Твоєму імені “Умертвляючий” ми помираємо; «і до Тебе [має бути наше] воскресіння», – воскресіння після смерті. Нехай наш стан буде таким завжди й за будь-яких обставин, і щоб ми не віддалялися від нього і не покидали його. Коли ж наставав вечір, після молитви Аср, то він говорив: «О Аллаг, завдяки Тобі ми застали вечір, і завдяки Тобі ми застали ранок, і завдяки Тобі ми живемо і завдяки Тобі помираємо, і до Тебе належить повернення!», – Ти є причиною мого життя у цьому світі, і у Тебе – місце мого повернення у Вічному житті. Адже Ти даруєш мені життя, і Ти забираєш мою душу.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/5490